Твоє здоров`я - поради лікаря

Посланий sofija - 03/08/2008 14:59

Твоє здоров`я - поради лікаря Зореслава Шкіряк- Нижник,професор Інституту педіатрії, акушерства та гінекології АМН України

Тривалі роки радянської доби фальсифікували, спотворили і стандарти маскулинності (латинське маскулінус означає чоловічий), й ідеї емансипації. У хлопчиків виховували, заохочували прояви

пасивності, стримання, залежності, слухняності, що гальмувало вияви самостійності, ініціативи, рішучості, першенства- Адамових рис. Радянська Єва стала “емансипованою” за рахунок набуття маскулинних якостей, оволодіваючи чоловічими професіями (лозунг “Дівчата- на трактор!”), навичками громадської роботи, тяжко працюючи на маломеханізованих роботах. А ще не так давно суспільство поставало проти природньої ролі жінки бути передусім матір'ю, охоронницею домашнього вогню, Берегинею роду! Та хіба й сьогодні ми вже цього позбулися?

Славетний педагог В. Сухомлинський неодноразово повторював усно й письмово: дівчаток і хлопчиків неможливо навчити всіх професій, бо їх десятки тисяч, а ось професій чоловіка і дружини, батьків і матерів навчити необхідно, бо ними стають всі. Мав він на увазі статеве і духовне виховання виховання. І дуже шкода, що до його мудрих слів довго не хотіли прислухатися. Отож і маємо: низьку духовну, статеву, загальну культуру, ранні і випадкові статеві зв'язки, небажані вагітності й часті аборти, серйозні порушення репродуктивного здоров'я, народження дітей-підлітками, а то й дітьми, нестабільність шлюбів, трагедій формальної сім'ї, горе сирітських дітей. А жахливі випадки фізичної наруги над дітьми, побоїв до смерті? А насильство на соціальному ґрунті, венеричні захворювання, навала ВІЛ та СНІДу?

Довго сором'язливо відмахуючись від цього питання, ми лиш недавно, нібито дещо повернулися до нього, визнавали необхідність гендерного, статевого виховання, навіть взялись за нього. Але-як?! Безсистемно, безадресно, а головне -без уміння, з притаманним нам принципом крайнощів. Якщо колись на тему сексу було накладено вето, то нині-повна свобода: відео, телебачення, “література” на кожному кроці, календарі, анекдоти, ширвжиткові речі, тощо-встигай лиш переварювати.

З розвоєм України як суверенної демократичної держави сексуальне, себто, статеве виховання молодого покоління, як важливої складової загальної культури та духовності, стає в один стрій з проблемами економіки, екології, політики. Бо ж воно забезпечує Майбутнє.

Справа статевого виховання- дуже непроста та дуже делікатна. Ми базуємося на національній традиції статевого виховання молоді, а воно ніколи не спрямовувалося на ницість,брутальність, на буденність сексу і плоті, на обмеження стосунків між чоловіком і жінкою лиш для задоволення статевого потягу.

Навпаки, українцям завжди були притаманні цнотливість і кохання як першооснова союзу статтей, вірність та однолюбством, культ повної сім'ї з ненькою та татом, з возвеличенням родинного начала, що ґрунтуються на моральній приязні та довірі. Будемо відверті- вони завжди були підвалинами культури нашої нації, а ми їх потроху стали втрачати. Повернути їх- не тільки наше щире прагнення, але й вважаю, життєва вже необхідність.

Тривалі роки радянської доби фальсифікували, спотворили і стандарти маскулинності (латинське маскулінус означає чоловічий), й ідеї емансипації. У хлопчиків виховували, заохочували прояви пасивності, стримання, залежності, слухняності, що гальмувало вияви самостійності, ініціативи, рішучості, першенства- Адамових рис. Радянська Єва стала “емансипованою” за рахунок набуття маскулинних якостей, оволодіваючи чоловічими професіями (лозунг “Дівчата- на трактор!”), навичками громадської роботи, тяжко працюючи на маломеханізованих роботах. А ще не так давно суспільство поставало проти природньої ролі жінки бути передусім матір'ю, Охоронницею домашнього вогню, Берегинею роду! Та хіба й сьогодні ми вже цього позбулися?

Думаю, що дуже важливо є повернути нашим дітям дану їм Богом і природою стать. Хлопчика треба виховувати першопроходцем, дослідником, захисником, годувальником, добутником, сприяти виробленню твердості характеру, витривалості, позиції обов'язку, служіння Державі, сім'ї, вірності слову, набуттю сили, мужності. У дівчинці від колиски треба бачити майбутню маму-ніжну, лагідну, турботливу, всепрощаючу, втішницю, виховувати її господинею, бережливою. Разом з цими рисами мають виховуватися і розуміння статевих відмінностей, відповідальності перед суспільством і родиною, перед майбутнім.

Змістом статевого виховання, на моє переконання, повинно бути об'єктивність, правдивість, науковість всього, пов'язаного з народженням людини, інтимними стосунками: формування позитивного ставлення до проблем сексуальності, сім'ї, кохання, турботи про ближнього, адресність сексуального виховання конкретним віковим можливостям дітей, авторитетність джерел сексуальної освіти для запобігання брутальності та вульгаризації змісту інформації, відсутність елементів сексуальної стимуляції поведінки дитини (на цьому хочу наголосити особливо, адже нині статеве виховання, якщо його можна так називати, носить саме стимулюючий характер); послідовність і системність статевої освіти; нарешті- національний компонент змісту статевого виховання. Хай останнє Вас не дивує. Хтось може заперечити, мовляв, секс- народження дітей, сім'ї-це загальнолюдські явища, що мають багато спільного, незважаючи на відмінність націй і народів. Але ж у кожного народу склалися свої традиції, свої підходи. Є свої звичаї, свої установлення, свої символи і в народу українського. Де ще є вечорниці, вечори на Івана Купала, ворожіння на Андрія, рушники-дарунки, сексуальні приваби танцю, темпераментного різнокольорового національного вбрання та багато іншого, крім як в українців? А традиції дошлюбної цнотливості? А лебедина вірність подружжя-до смертоньки-розлучниці? А ота ніжність неньки до своїх діток, а потім- турботливість дітей за свої батьків? Усе це колись змалечку виховувалося з покоління в покоління, озивалося в нащадках. Чи не тому наше суспільство стало нині таким грубим безсердечним, що ми ж дуже багато

втратили з тих традицій? Чи варто повернутися до них? Повернутися до нашої духовності? Яка завжди давала силу і дух, любов і бобробуту, вміння перебороти труднощі, шанувати родину і понад усе любити Бога, Україну і своє Дитя. Повернімося ж, доки не пізно...

==========